

Ülkede rejim değişti; yargı, yürütme, ekonomi tek elden yönetiliyor. Muhalefet olma, mücadele etme yolları eski şekli ile devam ediyor.

Parlamento işlevsiz hale getirildi. Kısmen iş yapabileceğiniz çalışmalarda bloke ediliyor. Bu şu anlama gelir; parlamenter yönden mücadelenin yolu önemle tıkalı, sendikal ve meslek örgüt yapılanmaları ile, sivil toplum kuruluşlarıyla, veya, daha yaratıcı yapılanmalarla çalışarak işin boyutunu değiştirmek gerekirken, gücün halk adına hayata geçirilmesi dururken, grup toplantılarında verilen demeçler ve televizyondan yayınlanan konuşmalarla bir yere varılmaz.

İktidara aday olan parti ve yapılanmanın bir stratejisi olur. Bu çizgisini açık veya kapalı sürdürür. Ben söyleyeyim halk yapsın diye beklemek, en büyük yanlış ve de halk kuyrukçuluğudur.

Hukuk insanları, hukukun evrenselliğini unutmuş, kendilerine verilen emirle hareket ediyorsa, hukuk mücadele zemininde hak aramak kendini oyalama anlamına gelir. Hak verilmez alınır ilkesi devreye sokulmalıdır. Hukuk beklenmez, doğru olan hayata geçirilir. Sistemi ne olduğu belirsiz, tek kişinin keyfine bırakılmış, her an, her şeyin olabileceği, pratiğinden değerlendirilirse ki, öyledir. Buna karşı durmamanın nedeni nedir?

Hak yok, hukuk yok, çare yok, gelir yok, umutta yok, burada umudun olması bile insana işkence gelir. Sessizlik, suskunluk, bir başkası yapsın, ya da bir kahraman arayalım, kendi kendine çıkan kahraman da olabilir, işte onu şişirelim veya yok olursa bize zarar gelmesin psikolojisi, pusmuş, mıymıntı ve korkak hale gelmiş insan muradıdır olanlar.

Beklenen 'murat' aslında beklenmeyen bir hayaldir.

Şimdi ne kadar doğruları koyarsanız koyun, insanlar oy vereceği zaman yine kendine kazık atanı seçiyor.

Suskunluk bitmeli

İhsan Sağmen tarafından yazıldı
Cumartesi, 20 Ekim 2018 17:38 -

Demek ki, bizler doğruları ortaya koymasını bilmiyoruz. İnternet üzerinden yüzde bir bile denemeyecek kadar az bir kitlenin, bunların belki, bir nitelikliliği de yok, “.....birbirlerini ağırlar” pozisyonu oluşturuluyor.

Var olan bu yüz de bir, ancak, “cürümü kadar yer yakar” bir etkisi de olmaz. Oluyormuş gibi görünse de, ancak rüyadır. Biz kendimizi öyle görmek istememizden de belki bu hayali görmüş olabiliriz.

Yetmişli yıllarda, düşündüğün metodu hemen uygular, hayata geçip geçmediğini test edebilirdin, bu gün yalan ve murat lar la oyalanarak neredeyse çeyrek asırdır suskunluk ve beklemeçiliğin kuyruğunda asılı kalındı.

Kapitalizmin en iyi tüketicisi, günlük ihtiyaçların esiri, çocuklarımızı ihmal etmeme adına, kaydırmalı telefon, araba ve ev borçlanmaları yüzünden sesimizi kısmış, internet paralelinde mücadelemsi!? bir çizgi tutturmuşuz.

Gerçek hayatta; her gün sorun ve karşı koymanın pratik eylem cephesinde, vücutlarını kalkan olarak kullanıp, halkın ve birey olarak kendinin sorunlarını çözmek için var gücüyle savaşımını veren dinamik ve kararlı insanlar yarattığımızda umut ve hayallerimiz yeşerecek ve gerçeğe yaklaşacaktır.

Bu gün az da olsa böyle insanları görmek, teker teker de olsa bana gerçekçi hayal ve umut veriyor.

Psikolojik üstünlüğü işte bu halk bireyleri elde edecek, oraya varmak için de ‘Bu suskunluk bitmeli’ öyle değil mi?

Tüm yükü sadece bu bireylere yüklemek ve omuz omuza yapılması gerekenleri görmemezlik, hiçbir demokrat ve sosyalist anlayışa sığmaz.

Suskunluk bitmeli

İhsan Sağmen tarafından yazıldı
Cumartesi, 20 Ekim 2018 17:38 -

Eęer bir adım ileriye gidilecekse, suskunluk ve sessizliğin bozulması mutlak olmalıdır. Bu da eğer isteniyorsa en demokratik yapılanma etrafında sadece ve sadece iktidar hedefine kilitlenilerek olur.